

TRADICIONALNIM VATROMETOM I FILMOM »LEA I DARIJA« SINOĆ OTVOREN NACIONALNI PROGRAM 58. FIF-a U PULI

Dobri duhovi hrvatskog filma

Svjestan da su mnogi simboli toliko snažni i poznati i da ih ne treba ponavljati, redatelj Branko Ivanda je svu pažnju usmjerio da opet pod svjetla reflektora HNK-a stavi Leu Deutsch i Dariju Gasteiger

PULA » Tradicionalnim vatrometom i prigodnim programom kroz koji su uz televizijski prijenos vodili glumci Leonora Surian i Damir Markovina te projekcijom filma »Lea i Darija« Branka Ivande u kojem su glavne uloge ostvarile Klara Naka i Tamy Zajec sinoć je u ispunjenoj pulskoj Areni otvoren Nacionalni program 58. festivala igranog filma.

Publiku je pred Arenom već tradicionalno dočekao Puhački orkestar grada Pule, koji je izvodio glazbu iz poznatih filmskih klasika. Tijekom 45 minutnog programa izvedene su tri glazbeno-scenske točke – prvak Berlinskog državnog baleta Leonard Jakovina i solisti Baleta HNK-a u Zagrebu Daniil Yastrebov, Eugen Dobrescu, George Baldovin, Roger Neves i Edgar Castillo izveli su plesnu točku nadahnutu glasovitim filmom »Metropolis« Fritza Langa u koreografiji Staše Zurovca, a gudački kvartet »Porin« izveo je hrvatsku himnu i tri filmske teme Bernarda Herrmanna u povodu stogodišnjice rođenja ovog velikana filmske glazbe.

Nada za svijet

Nacionalni program će do 23. srpnja prikazati ukupno deset naslova nove hrvatske produkcije, te još devet filmova u kojima Hrvatska sudjeluje kao koproducent. Dugo se čekala jedna

Lea i Darija

Režija – Branko Ivanda;
 scenarij – Drago Kekanović;
 snimatelj – Mirko Pivčević;
 uloge – Klara Naka (Lea Deutsch), Tamy Zajec (Darija Gasteiger), Zrinka Cvitešić, Sebastian Cavazza, Lidija Begonja, Vedran Živolić...

Tamy Zajec (Darija Gasteiger) i Klara Naka (Lea Deutsch)

Glumice Klara Naka i Tamy Zajec s redateljem Brankom Ivandom na konferenciji za novinare

ovakva hrvatska drama (slovenska koprodukcija) o nemilim vremenima iz Drugog svjetskog rata kao što je film »Lea i Darija«, a da to nije isključivo crno-bijela slika opterećena ideologijama, već u cijelosti posvećena dobrim ljudima i plemenitim djelima da bi se baš kroz to jasnije vidjelo i osjetilo koliko zlo može biti veliko, a zločini

teški. Lea Deutsch i Darija Gasteiger dvije su djevojčice koje uoči rata u Zagrebu doživljavaju slavu svoga glumačkog i plesaćkog talenta, o čemu piše međunarodni tisak i snimaju se filmovi o »hrvatskim Shirely Temple«, a sjena rata je sve bliža.

Ivanda je konačno sve svoje filmsko iskustvo utkao u najbolje djelo koje je do

sada snimio. Svjestan da su mnogi simboli toliko snažni i poznati i da ih ne treba ponavljati, kao holokaust, rasni zakoni, ratni okršaji, histerija mase, svu pažnju je usmjerio da opet pod svjetla reflektora HNK-a stavi Leu i Dariju i da s njihovom mladostu zaplešemo u čast slavi životu i vjeri da dok god postoji i jedan dobar čovjek

Film bez laži

– Išao sam posjetiti prijatelje u Židovskoj općini i tamo sam ugledao fotografiju Lee Deutsch. Njenu neobičnu priču ispričao mi je Relja Bašić, koji se sjećao da je mala Lea bila velika zvijezda. Nakon razgovora s Reljom pronašao sam sve one koji su je gledali u dječjem kazalištu pri Hrvatskom narodnom kazalištu. Tada sam saznao da je Lea bila jedina zvijezda dok se nije pojavila Darija Gasteiger, koju smo poslije pronašli i razgovarali s njom – rekao je jučer Branko Ivanda, poslije novinarske projekcije filma.

– Budući da je rad na filmu dugo trajao, čak smo dva puta morali birati mlade glumice za njihove likove, a one dolaze iz plesne skupine »Step by step« koju vodi Jasminka Zajec. Kada smo snimali, bili smo svjesni da snimamo film gdje nema laži jer su djevojke trebale pokazati da to zaista mogu plesati – kazao je Ivanda.

U festivalskom centru jučer su se konferencije za novinare nizale jedna za drugom, a predstavile i ekipe filmova iz Međunarodnog programa: »Šišanje«, »Circus Fantasticus« i »Montevideo, Bog te video«.

Medijima se predstavio i počasni gost festivala, američki redatelj James Ivory, koji je sinoć nagrađen »Zlatnom arenom« za životni doprinos filmskoj umjetnosti. (B. V.)

koji je spreman žrtvovati se za drugoga i drugačijega, dotle ima nade za svijet. Lea je Židovka, Darija Njemica, samozatajni Tadija Kukić (Puljanin Vedran Živolić, pravo iznenađenje) je ustaša, a u svima njima stanuje ono malo ljudskosti toliko potrebne da se pred zlom stisnu kao prsti u jednu pest koja će ih bar malo zaštititi.

Kandidati na nagradu

Kraj otpočetak znamo, ali učimo, strahujemo i do kraja se nadamo da će još biti onih koji su spremni pomoći dok na vrata svako toliko kuca neizvjesnost. Uvjerljivost i autentičnost ove istinite priče pretočene u filmsku dramu fascinantno tvori snimateljska magija Mirka Pivčevića, umontirana u stari filmski materijal koji se polako pretapa iz crno-bijelog nadosnimavanja u kolor i tako se izmjenjujući odbija biti dočarati imaginaciju koju ćemo pamtili u slavu dobrote

i mladosti. Onoga što je sve ovo vrijeme i za slične ratne teme bilo potisnuto u drugi plan da bi se slavile epopeje koje jedu vlastitu djecu.

Što reći o velikoj glumačkoj ekipi koja se pojavljuje u filmu i na neki način oživljava svoje prethodnike iz kazališnog života Hrvatske tih '30-ih godina, od Strozija (Dražen Čuček), Dujšina (Goran Grgić), Afrića (Joško Ševo), Vavre (Višnja Babić) do mladih zvijezda Klare i Tamy, koje su tako stvarno utjelovile likove djevojčica Lea i Darije, i njihovih filmskih roditelja Zrinke Cvitešić i Sebastiana Cavazza, odnosno Lidije Begonja, osim da zbog iznimnog doprinosa filmu i ulogama dobiju dodatnu »Zlatnu arenu«, kao što je već bio slučaj sa sličnim iskustvom u Vrdoljakovoj »Dugoj mračnoj noći«.

Lea i Darija postat će od danas dobri duh hrvatskog filma, a dobro se dobrim vraća i u kinima. Nema sumnje. **Mate ČURIĆ**